

[Morten Lange.]

de storer varer, og det er vel nok i det hele taget et spørgsmål, om vi nødvendigvis skulle have lovgivning på et så begrænset område. Jeg kan altså undtagelsesvis ikke hidse mig op til at sige noget som helst principielt om dette meget lille og beskedne lovforslag, som efter min opfattelse ikke har nogen større betydning.

Det er noget mere interessant at komme ind på lovgivningen vedrørende fjerkræ. Nu er der vel grund til at tro, at denne lovgivnings betydning bliver væsentlig svækket, for efter hvad der foreligger nu, synes fjerkræpriserne i Fællesskaberne at være lidet attraktive, så man kan vel gå ud fra, at dansk fjerkræavl var en meget spændende bølge på eksportmarkedet på et tidspunkt, men at det nok er mindre sandsynligt, at man kommer ind i en større produktion. Det er vel derfor et spørgsmål, om vi ikke skulle se alle disse love i et nyt lys, om vi ikke snarere skulle indstille os på, at fjerkræ var noget, som vi fremstillede til det danske hjemmemarked primært, og derfor nøjes med en lidt mindre eksportpræget lovgivning.

Det kommer især efter min opfattelse frem i spørgsmålet om handel med æg, hvor jeg er ganske enig med den sidste taler i hans ønske om, at vi får større mulighed for at købe det, som jeg nu med min farvesans kalder for brune æg, ved beskedne småhandlere. I øjeblikket har man nærmest indtrykket af, at æghandel ude omkring i provinsen fortrinsvis er tilrettelagt for analfabeter, for der må ikke stå „Æg sælges“, men der må altså godt være billeder. Jeg synes snarere, vi skulle nå frem til, at en sådan handelsform blev legitim, således at det blev en af de fornuftige ting, som hørte med til landlivet og hjemmelivet, at man gik hen til A. Jensen, husmand, og købte sine æg. Det vil ikke vare ret længe, før han ryger ud af branchen, hvis æggene er rådne, for man ville vide nøjagtigt, hvilken handler der snød én, hvilket er en fordel. Hvis ministeren vil fastsætte bestemmelser i henhold til dette lovforslag, som i videst muligt omfang fremmer muligheden for den private handel med æg ude omkring på landet hos producenterne, så vil dette forslag være et fremskridt, men efter alt, hvad jeg kan se på den

måde, lovbestemmelsen er formuleret på, så er meningen nærmest den modsatte. Derigennem har jeg altså fået lejlighed til at sige noget bekymrende om den også.

Lovforslaget om handel med smør rejser nok et ganske alvorligt problem. Vi får jo, som det er blevet sagt eller næsten sagt, et hak i vores lur, og det er egentlig meget bekymrende, ikke alene for smørrets vedkommende, men også, fordi det åbenbart må være sådan på de øvrige landbrugsområder, at en fast, standardiseret enhedsmærkning af alle de danske eksportvarer inden for en bestemt type vil ikke kunne tillades inden for Fællesskaberne. Vi har jo ellers været mange, der mente, at det var en god idé, hvis vi kunne blive enige om et standardmærke for dansk blå ost og et standardmærke for danske skinker, og hvad man ellers kunne finde frem til, som virkelig var et kontrol- og kvalitetsmærke. Mit indtryk af dette hak i luren er, at den slags enhedsmuligheder er det sket med i Fællesskaberne. Jeg vil være lykkelig, hvis ministeren kan forklare mig, at jeg har taget fejl, men jeg synes, det ser ud, som om jeg ikke har taget fejl.

Der er et andet spørgsmål, jeg vil nævne i denne forbindelse, og det er spørgsmålet om udenlandsk honning, som vi åbenbart i videre udstrækning end tidligere skal give mulighed for at indføre. En af de tidligere talere nævnte spørgsmålet om pest hos fjerkræet, og jeg vil her nævne forekomsten af bipestinfektion i importeret honning, som, efter hvad der er oplyst for mig, kunne gøre det rimeligt, om vi i stedet for at affatte reglerne som i § 1, nr. 10, i lovforslaget om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter affattede reglerne sålunde, så udenlandsk honning kun kunne importeres, hvis den var forsynet med absolut garanterende plomber mod bipest og mange andre ting, eller at man eventuelt for en periode slet ikke måtte importere udenlandsk honning. Jeg har indtryk af, at det er en ret stor kalamitet for de danske biavlere, som selv har fået nogenlunde bugt med bipesten, og jeg har altså indtrykket af, at dette lovforslag vil virke i modsat retning af de bestemmelser, man kunne ønske sig.

I det hele taget ser jeg meget lidt at glæde mig over på vejen. Det er jo sådan, at vores